

עשר שנים למלחמת יום הכיפורים

סוף וואס נאכט

20.9.83

בן יקר !

קשה לך לשאת את העול
המלווה זה שנים את השכול
בימי חג מועדים וימי חול
בלילות ארוכים וטרופים
של דמיונות מוזרים ושדופים
הזיוה שונות ומשונות
ורסיסי זכרונות .
מי יתן ואוכל לימים
לא לכמר על עצמי רחמים .
קשה לי לשאת את העול
המלווה זה שנים את השכול
קשה לשאת הסיוט
כר לשכול אין חוק התדייטנות ...

בן יקר !

מי יתן ויחיה פעם עדים
לסיוט של מחול השדים
מי יתן וה"כל יכול"
יקטיב לזעקה של השכול .
מי יתן אמנה בלבבי
אמונה בדברי הנביא
כי ישכון השלום בין עמים
זה חזון של אחרית הימים ...

מ י ר י ס ב ר ע ס

בן יקר !

מי יתן לי הכוח לשאת השממה
והשמרון שבלב
מי יתן לי הכוח לשאת בדממה
הצער והכאב .
גברי היקר !
געגועי לעבר
בו יטיבנו יחדיו וצחקנו
בו ישבנו שעות ושוחחנו
דכעת - ...
מעת לעת
רק בלילות אתה מגיע
רק בחלום אתה מופיע
אותך מביא הוא בכנפיו
רק כהרף עין , כנוד עפעף ,
ושוב אתה נעלם
לתור האיזן-סוף של העולם .
גברי היקר !
מי יתן לי העוז והכוח
בשמחת חבריך לשמחה
מי יתן ויעמוד בל הכוח
להביט בפניהם ולחשוב
שוב ושוב
שחלילה תשחית קנאותי
את נפשי ובינתי .
מי יתן לי העוז והכוח
בשמחת חבריך לשמחה
לא לשמור בלבי כל טינה
לא לשאת בלבי כל קנאה
כי קשה כשאול הקנאה .

* *

*